– Плюх! – простогнав Червоний кран. – Як мене болить голівонька... Плюх-плюх!

– Чому болить? – зацікавився його рідний брат – Синій кран. – То, мабуть, ти замість гарячої холодну воду даєш.

– Та ні. Воду я даю ту, що треба. Але мій маленький хазяїн завжди так погано мене закручує. Іноді буває сильно-сильно, аж зуби скреготять, а іноді так, що з носа тече, – поскаржився Червоний. – Ух-плюх-плюх!

– Не скигли. Краще обв’яжи голову хустинкою – це добре допомагає, – порадив йому брат.

– Вже пробував. Аніякого полегшення, – зітхнув Червоний.

– Тоді треба негайно звертатися до Майстра, – повчально задзюркотів Синій. – А поки що терпи!

– Та я вже тер-плюх! – розридався Червоний.

У цей час Матуся суворо наказала Хлопчикові: "Треба негайно вимити руки. Дивись, які вони брудні!"

Хлопчик підійшов до кранів, крутонув Червоний кран і... на його рученята ринув потік гаряченної води.

– Ой, пече! – заквилив Хлопчик. – Мамо, допоможи...

Мати миттю опинилася біля кранів і негайно перекрила паруючий потік. А потім викликала Майстра. Цей поважний чоловік уважно оглянув хворого, глибокодумно почухав потилицю, потім на щось

натиснув, щось покрутив, струсив долоні, вгледівся уважно і покликав Хлопчика:

– Хазяїне, підходьте, роботу приймайте.

Хлопчик сторожко наблизився і підставив кінчик пальця під тоненький струмочок.

– Усе гаразд! – радісно вигукнув він.

– Фур-фур! Усе гаразд! – погодився з ним Червоний кран. – Як добре почуватися здоровим!